

En katolsk kommentar til Odense-erklæringen

Søndag, den 27. august 2006 bliver
Evangelisk-Luthersk Netværk endeligt
lanceret, ligesom den såkaldte
Odense-Erklæring forventes tiltrådt.¹
Catholica.dk bringer en aktuel kommentar.

Af Jacob Thomsen

Igennem hele Kirkens 2.000 års historie har der utallige gange været behov for at fastslå, hvad der var dens tro. Især når denne tro var truet af skiftende tiders vildfarelser. Ikke mindst gælder dette de første kristne århundreders koncilserklæringer. Hvert koncil byggede på tidligere koncilsafgørelser, og de fortsatte i ubrudt række til det nyeste Andet Vatikankoncils erklæringer. Kun de fire første konciler anerkendes som bekendelsesskrifter i den danske folkekirke.

Men foruden koncilsafgørelser fremkom der også en lang række udtalelser fra paver, biskopper og lokale synoder, som ofte fik indflydelse på de følgende koncilers præcisering af Kirkens lære på de punkter, hvor større klarhed var nødvendig.

I de lutherske kirker, ikke mindst Den danske Folkekirke, har man sjældent opnået enighed om, hvad der skulle fastslås som Kirkens lære. Dog nævnes gerne de danske biskoppers erklæring og afstandtagen fra jødeforfølgerne under 2. verdenskrig.² Man må nære respekt for de forsøg, der ellers er gjort for at skabe klarhed om Kirkens stilling til tidens problemer. Man mindes for flere år siden "Kirkens ja og nej",³ der desværre næppe kan siges at være blevet almindeligt accepteret af det danske kirkefolk. Men nu foreligger så "Odense-erklæringen om kirkens tro", dateret Odense 27. august 2006, udsendt af Evangelisk-Luthersk Netværk. Det bliver spændende at se, hvilken tilslutning denne erklæring så får.

Allerede titlens ord "om kirkens tro" røber, at forfatterne tilhører den fløj i Folkekirken, der holder fast ved det gamle begreb om, hvad kirke er: "En menighed er mere end et meningsfællesskab",

¹ Erklæringens tekst kan læses ved at **klikke her**.

² Udtalelsen, der i oktober 1943 blev offentliggjort som hyrdebrev til oplæsning i landets folkekirker, var underskrevet af daværende biskop over København, H. Fuglsang-Damgaard.

³ Kirkens ja og nej. Udgivet af en kreds af folkekirkepræster. Udkom 1964. **Klik her** for at se denne erklæring.

siges det meget rigtigt. "Troen er nok personlig, men aldrig privat. Troen må leves i menighedens fællesskab og næres gennem kirkens nådemidler."

I fortsættelse af denne rigtige tankegang ville det ligge snublende nær at erkende et embede, der på Guds vegne administrerer disse nådemidler. Kirken er ikke menneskeværk alene, men indstiftet af Kristus ved udvælgelsen af apostlene, der fik fuldmagt til at "binde og løse" på Guds vegne. Derfor bør biskopperne anses for apostlenes efterfølgere med deraf følgende fuldmagt til at handle på Guds vegne, så at sakramenterne for de troende er Guds handlinger gennem hans tjenere biskopperne og præster, der er viet af dem. Og derfor er det også en naturlig opgave for biskopperne at tage stilling til tidens strømninger og udtale et Kirkens ja og nej i den konkrete situation. Kirken er jo ifølge Paulus Kristi legeme og vi hans lemmer.

Også i spørgsmålet om retfærdiggørelse siger Odense-erklæringen meget rigtigt: "Evangeliet om syndernes forladelse rummer også evangeliet om at leve helligt." Det udtrykkes skarpt og uforbeholdent: "Uden anger og tro fører ulydighed mod Guds vilje til evig fordømmelse." Ikke ulig Bonhoeffer polemiseres der hermed imod "den billige nåde", som ikke sætter sig spor i livsførelsen: "At vi alle er syndere og som sådan under dom, betyder ikke, at vi alle er under nåde". På katolsk side ville man nok være lidt mere nuanceret i bedømmelsen af dem, der fejler, og understrege, at kun Gud kender vore forudsætninger til bunds, og kun Gud kan fælde dommen.

Også på et andet punkt i Odense-erklæringen vil man fra katolsk side måtte supplere teksten: "Bibelen er således eneste absolutte autoritet i alt, hvad der angår kristen tro, lære og liv". Bibel og Kirkens lange tradition er uadskillige for en katolik. Uden at anfægte Bibelens absolutte autoritet må Bibelen forstås i lyset af den tradition, som også var til, førend Det ny Testamente blev samlet. Som teksten rigtigt fortsætter: "Helligånden vejleder heller aldrig til sandheder i strid med Bibelens ord."

Men bortset fra sådanne suppleringer må Odense-erklæringen hilses med glæde fra katolsk side.

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk